

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17033/2025
16.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Бранислава Босиљковића и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., као правног следбеника ПГД „ББ“ д.о.о. ..., чији је пуномоћник Александар Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, Огранак „Електродистрибуција Врање“, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 921/24 од 18.07.2025. године, у седници одржаној 16.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 921/24 од 18.07.2025. године.

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Врању Гж 921/24 од 18.07.2025. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 55/24 од 08.04.2024. године, наложено је туженом да објекат који се налази у ..., у улици ... број ..., ... улаз, број посебног дела објекта, подброј посебног дела ..., стан број ..., у стамбеној згради за колективно становање на ... спрату, изграђеној на катастарској парцели број ..., уписаној у листу непокретности број ... КО ..., корисне површине 50 м², који се налази у власништву тужиоца, прикључи на електродистрибутивни систем, као и да тужиоцу накнади парничне трошкове од 267.050,00 динара са законском затезном каматом на износ од 263.250,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 921/24 од 18.07.2025. године, укинута је првостепена пресуда и одбачена тужба као недозвољена, те је тужилац обавезан да туженом накнади трошкове првостепеног поступка од 195.750,00 динара и трошкове другостепеног поступка од 121.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, АА из села ..., као правни следбеник тужиоца ПГД „ББ“ д.о.о. ..., брисаног из регистра привредних субјеката по основу добровољне ликвидације решењем од 08.09.2025. године, изјавио

је на основу члана 404. ЗПП благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према члану 420. став 6. ЗПП у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају је потребно уједначавање судске праксе у погледу примене Закона о енергетици („Службени гласник РС“ бр. 145/14 ... 94/24), на коју околност је тужилац приложио решење Врховног касационог суда Рев 2257/2022 од 14.04.2022. године, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао побијано решење у смислу члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правни претходник тужиоца ПГД „ББ“ д.о.о. ... је теретно стекао у својину 2006. године, стан број ... површине 50 м² на адреси ..., улица ... број ..., за који је извршена обустава испоруке електричне енергије 25.12.2014. године. Пошто је приликом контроле мерног места 21.09.2017. године поново регистрована потрошња, тужени је против тужиоца иницирао кривични поступак и покренуо парницу за накнаду штете због неовлашћеног коришћења електричне енергије. Тужилац је правноснажном пресудом кривичног суда ослобођен кривичне одговорности за неовлашћено коришћење електричне енергије по пријави туженог, а у току ове парнице коју је покренуо 25.03.2022. године између странака је закључен нови уговор о снабдевању електричном енергијом 20.06.2023. године.

Са полазиштем на наведено утврђење првостепени суд је усвојио постављени тужбени захтев, с позивом на одредбе чланова 62. и 67. Уредбе о условима испоруке електричне енергије. По оцени тог суда, како је дошло до демонтажа бројила, тужена је у обавези да са тужиоцем закључи нови уговор о редовном снабдевању електричном енергијом за предметни стан.

Побијано решење другостепени суд заснива на члану 16. ЗПП, налазећи да у предметном спору не постоји надлежност редовног суда. Ово из разлога што се по члану 140. Закона о енергетици прикључење на дистрибутивни систем електричне енергије врши у поступку обједињене процедуре прописане законом, којом се уређује изградња објеката ; захтев за издавање услова за објекте који се прикључују у поступку обједињене процедуре подноси надлежни орган који спроводи обједињену процедуру, а услови садрже све податке потребне за израду техничке документације, извођење радова, капацитете и услове за прикључење, као и износ накнаде за прикључење на дистрибутивни систем.

По становишту Врховног суда, другостепени суд је погрешном применом члана 140. Закона о енергетици донео одлуку да у предметном спорном односу не постоји надлежност редовног суда.

У конкретном случају, стан у ..., на адреси ... број ... је био прикључен на систем напајања електричном енергијом, обустава испоруке електричне енергије извршена је 25.12.2014. године, а у току овог спора закључен је нови уговор о снабдевању електричном енергијом 20.06.2023. године. На овако утврђено чињенично стање, нема места примени одредби члана 140. Закона о енергетици, који регулише ситуацију првог прикључења изграђеног објекта на електродистрибутивни систем.

Заштиту права на испоруку електричне енергије потрошач може остварити тужбом за чинидбу, првостепени суд је утврдио чињенице од значаја за основаност постављеног тужбеног захтева и усвојио постављени тужбени захтев и поред утврђене чињенице да је између странака у току трајања поступка закључен нови уговор о снабдевању електричном енергијом 20.06.2023. године, па је обавеза другостепеног суда да у поновљеном поступку одлучи о основаности изјављене жалбе туженог у предметном имовинскоправном спору.

Из наведених разлога, на основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**